

BELEZNAY ISTVÁN

vezérőrnagy bajtárs beszéde

a honvéd hadtápiszkola megnyitó ünnepségén

Bajtársak!

Emlékezetes ünnep ez a nap számunkra, mert néphadseregünk minden tagjában, országunk minden dolgozójában kétségtelen bizonyossággal tudatosítja azt a tényt, hogy hároméves tervünk sikeres befejezése és ötéves tervünk szilárd alapjai néphadseregünk újabb erőteljes fejlődését tették lehetővé:

a fegyvernemi tisztképző iskolákkal párhuzamosan ez év őszén megszerveztük és megindítottuk a honvéd hadtápiskolát is.

Első pillanatra talán teljes értékében fel sem mérhető jelentősége van Bajtársak a mi hadtápiskolánk felállításának!

Annnyit jelent, hogy a mi nagy Pártunk, népköztársaságunk és néphadseregünk vezetői teljes mértékben átértzik és értékelik a hadvezér Sztálin szavait:

„A hadműveletek kimenetele a csapatoknak lőszerral, hadfelszereléssel és élelemmel teljes mértékben és idejében való ellátásától függ.”

Tudjuk, hogy a korszerű honvédelem elengedhetetlen alapja, a háborúk sikeres megvívásának előfeltétele — a jól működő hadtápszervezet, a hadműveletek fejleményeibe rugalmasan beépülő ellátási rendszer.

A mi néphadseregünk végérvényesen felszámolta és megszünteti a kapitalizmus osztályhadseregeinek és fegyvernemeinek az anyagi szolgálathoz való egészségtelen viszonyát. A hadtápszolgálat ma már nem a fegyvernemnek igényeinek pusztá kiszolgálója, tisztjei, tiszthelyettesei és katonái többé nem az elit fegyvernemek segédcapatainak tagjai, hanem a hadműveletek megbecsült előkészítői, a győzelmek szívós építői, a csapatok és a seregtestek mindenütt jelenlévő, az arcvonalban és az ellenség hátában egyforma lelkesedéssel dolgozó fegyvertársai.

Ennek a szellemnek és a hadtápszolgálat megbecsülésének megnyilvánulását látjuk abban az örvendetes tényben is, hogy a Honvédelmi Miniszter Bajtárs Helyettese, a Honvéd Vezérkar Főnöke és a Fegyvernemi Parancsnok Bajtársak, illetve képviselői is megtisztelték részvételükkel hadtápiscolánk megnyitó ünnepségét.

A mi néphadseregünk végérvényesen szakított a mult személyi politikájával, mely az anyagi szolgálat területére a más beosztásban nem alkalmas, fáradt embereket irányította. — Ma a politikai érték, a hajlam és a képesség alapján válogatjuk ki hadtápszolgálatunk jövő tiszt generációját.

Ennek az új szellemnek és felfogásnak, a győzelmek végtelen sorát építő szovjet hadtápszolgálat tapasztalatainak, s a szovjet hadtápszolgálat számtalan hősi fegyvertényének terméke ez az új iskola, amely véget vet az eddigi személyi utánpótlás rendszertelenségének, s a jól kiképzett, harcos szellemű, a népért tűzön-vízen át harcoló hadtáptisztek százait fogja biztosítani néphadseregünk számára.

Ebben az iskolában nevelkednek és fognak nevelkedni a munkás és paraszt ifjak ezrei, ahol kitünő ellátottság mellett, a szovjet hadtápszervezet kipróbált rendszerében, évről-évre tökéletesedő kiképzési módszerekkel — hadtápszolgálatunk motorjaivá és lelkes élharcosaivá fognak válni.

Sorsdöntő dátum ez a nap hadtápszolgálatunk történetében, mert hadtápiscolánk megnyitása azt jelenti, hogy néphadseregünk áttért a legyőzhetetlen Vörös Hadsereg hadtápszervezési és ellátási rendszerére, amely egyik alapvető tényezője és biztosítója volt a szovjet hadsereg világtörténelmi jelentőségű győzelmeinek, a korszerű hadműveleti és harcászati elvek kiépítésének.

S itt fel kell vetnünk a kérdést Bajtársak, hogy milyen helyet foglal el a hadtápiscola a mi új hadtápszervezetünkben?

Ez az iskola kell, hogy legyen a hadtápszolgálat szilárd politikai meggyőződésének, következetes politikai vonalvezetésének, a néphez való törhetetlen hűségének kisugárzója;

ez az iskola kell, hogy legyen a katonai képzettség és a szakmai tudás biztos úton haladó, egyre fejlődő és korszerűsödő tanítómestere;

ez az iskola kell, hogy legyen az öntudatos vasfegyelem megtestesítője;

az anyaggal való takarékoskodás és a helyes anyagkezelés, vagyis az anyagi fegyelem mintaképe;

ez az iskola kell, hogy legyen a szellemi és technikai korszerűsítések, újítások és racionalizálások bázisa és megindítója;

egyszóval ez az iskola kell, hogy legyen az új, korszerű hadtápszellem legkövetkezetesebb letéteményese!

Dolgozó népünket, hivatott vezetőinket és önmagunkat téveszteni meg, ha ezen a napon és ezen a helyen a magyar néphadsereg kemény katonáihoz méltó őszinteséggel nem nézünk szembe azokkal a főfeladatokkal, amelyeknek feltétel nélküli teljesítése elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy új szervezetünket új tartalommal, a korszerű hadtápszellemmel tudjuk kitölteni.

Mindenekelőtt meg kell javítanunk hadtápszervezetünk személyi állományának szociális összetételét. A hadtápszolgálat felső-, középső- és alsó parancsnoki és vezetői beosztásaiban is a legrövidebb időn belül biztosítanunk kell a dolgozó magyar nép fiainak, a munkásosztály és a dolgozó parasztság tagjainak vezető szerepét. E feladatunkat részben szakmai átképző tanfolyamainkkal, gyökeresen és alapvetően pedig a hadtápiscolánkban folyó rendszeres kiképzéssel oldjuk meg, mert ebben az évben már tömegével indítjuk meg a munkás és paraszt ifjak hadtápkiképzését, akiknek szilárd politikai meggyőződése, törhetetlen hite és szívóssága biztosíték arra, hogy néphadseregünk hadtápszolgálatában is a parancsnoki és vezetői helyek túlnyomó része a legrövidebb időn belül az arra minden tekintetben rátermett, fejlődőképes, győzni akarással telített fiatal tisztekkel lesz betöltve. Fejlődési folyamatunknak ez a közbeeső célkitűzése és eredménye újabb hatalmas lendületet és eleven energiát fog nyújtani korszerű hadtápszellemünk továbbépítésében. S itt ki kell térnem arra, hogy személyi utánpótlásunk és kiegészítési rendszerünk politikai irányvonala és végrehajtása — miként ezt az összes fegyvernemek tisztikarának személyi összetételében is tapasztalhatjuk — természetesen nem a becsületesen dolgozó, népünkhöz hű, régi szakemberek ellen irányul. Nem Bajtársak! Meg kell értenünk, hogy a mi évről-évre fejlődő hadtápszervezetünknek a becsületesen dolgozó jó szakemberek százaira és ez-reire van szüksége, a mi népi demokráciánk és fejlődő szocializmusunk — a munkásosztály vezető szerepének feltétlen biztosítása mellett — mindenkor és mindenütt megbecsüli és értékeli a néphez hű, becsületesen dolgozó szakembereket, s a mi néphadseregünk vezetői tisztjeink értékelésénél, a politikai megbízhatóság, a szakmai képzettség és a tudatos vasfegyelem elbírálásánál nem tesznek különbséget régi és új tisztek között. De

ugyanakkor meg kell értenünk azt is, hogy hadtápszolgálatunk csak akkor válhat a dolgozó magyar nép fegyveres erejének szerves alkotóelemévé, a néphadsereg igazi hadtápszolgálatává, ha irányításában és vezetésében döntő mértékben érvényesül népünk legértékesebb elemeinek vezető szerepe. Régi szakembereinknek a nép iránti szeretetét, népi demokráciánkhoz való hűségét éppen az a körülmény méri le, hogy mily mértékben segítik elő hadtápszolgálatunk szervezetében új kádereink vezető szerepének kialakítását, szakmai tudásuk és értékük fejlesztését.

Igy lássák és értékeljék a hadtápiszkola vezetői és tanárai a hallgatók erőfeszítését és annak eredményeit, s ebben a szellemenben, ezzel a harcra célkitűzéssel dolgozzanak az iskola hallgatói, felelősségük és hivatásuk teljes átérzésével használjanak ki minden percet katonai tudásuk és szellemi felkészültségük megalapozására.

Szakmai vonatkozásban elsőrendű és legfontosabb feladatunknak kell tekintenünk anyag- és pénzgazdálkodásunk racionalizálását, a takarékoskodás és az anyagkímélés elvének következetes és egyre fokozódó mérvű érvényesítését.

Meg kell végre értenünk és tisztán kell látnunk valamennyiünknek, hogy a mi nagy Pártunk, kormányzatunk és a dolgozó magyar nép minden anyagot és pénzt biztosít számunkra, ami néphadseregünk korszerű kifejlesztéséhez és kiképzéséhez szükséges!

A mi legfőbb gondunkat pedig — a kapitalista osztályhad-seregek vezetőitől eltérően — nem az államvezetéssel az egyre több és több anyagért, pénzért folytatott harc képezi, hanem a harc saját magunkkal, lelkiismeretünkkel és értelmünkkel, hogy csak annyi pénzt és anyagot kérjünk a magyar néptől, amennyi hadseregünknek a korszerű háború sikeres megvívásához és az arra való felkészüléshez elengedhetetlenül szükséges. Mi meg akarjuk tanulni és meg fogjuk tanulni a szovjet hadsereg gazdálkodási rendszerét, amely maradéktalanul biztosít minden anyagot, ami békében a tökéletes kiképzéshez és háborúban a győzelem kivívásához szükséges, de könyörtelenül töröl minden igényt, ami felesleges, vagy nélkülözhető.

Mi szívünkbe vessük, hogy minden forint, amit feleslegesen költünk hadseregünkre, a dolgozó népet fosztja meg a további iskoláktól és kórházaktól, ipárunkat és mezőgazdaságunkat a korszerű létesítményektől, tudósainkat a korszerű intézményektől, s ezeken a tényezőkön keresztül végső fokon magát a hadsereget a további gyors fejlődés és korszerűsítés lehetőségétől.

De tisztában vagyunk azzal is, hogy az a csapat és az a hadsereg, amelyben a takarékos gazdálkodást a könnyelmű anyag- és pénzkezelés és a bőség váltja fel, törvényszerűen elősegíti és előkészíti az ellenséges kémhálózatnak és a romboló irányzatú szervezeteknek a hadseregbe való beépülését.

E feladat megvalósítása céljából néphadseregünk parancsnokaiban és csapataiban egyaránt vaskövetkezetességgel kell tudatosítanunk az észszerű takarékoskodást, a hitelek és normák alapos felülvizsgálatát, az anyag kémelését és szakszerű karbantartását, s ezen célkitűzések és feladatok szakszerű alátámasztására a legrövidebb időn belül meg kell honosítanunk a szovjet hadtápszolgálat tökéletes nyilvántartási, valamint anyag- és pénzgazdálkodási ellenőrzési rendszerét.

Ezzel kapcsolatosan végérvényesen fel kell számolnunk egyes hadtápszerveinknél és intézeteinknél még mindig burjánzó felelőtlenséget, amely felszerelésünket és hiteleinket még mindig „kincstári” anyagként kezeli, s azokban nem a mi dolgozó népünk szorgalmas, áldozatos munkájának eredményét becsüli. Tovább kell fejlesztenünk és meg kell követelnünk az egyéni felöltség elvének messzemenő érvényesítését, s e téren hadtápparancsnokainkkal és hadtápszolgálatvezetőinkkel szemben igen magas követelményeket támasztunk.

Következő főfeladatunk hadtápszolgálatunk tudatos vasfegyelmének megalapozása, fenntartása és továbbfejlesztése, s ennek keretében a magas értékű anyagi fegyelem kiépítése, amely természetesen nem képezi a katonai fegyelemnek külön ágazatát, csupán annak szakmai megnyilvánulása. Végérvényesen szakítanunk kell a kapitalista hadseregek anyagi szolgálatának reakciós szellemével, amely az anyagi szolgálat katonáiban legjobb esetben bürokratákat látott, s a pongyola, katonátlan felépést, a belső és külső fegyelmezetlenséget az anyagi szolgálat speciális adottságaként tudatosította. A korszerű néphadseregnek békében és háborúban egyaránt tudatos vasfegyelemmel kell rendelkeznie, a külsőségekben is fegyelmezett, kemény fellépésű, küzdenitudo hadtáptisztekre és katonákra van szüksége, akik a korszerű háború adottságai közepette fegyverrel és szuronnyal a kézben is meg tudják védeni néphadseregünk anyagát.

Szándékosan hagytam utoljára kiképzési feladataink tárgyalását, mint az eddig felsorolt három főfeladat megvalósításának eszközét. Rendkívüli nagy súlyt kell helyeznünk hadtápszerveketünk szakmai és általános katonai kiképzésére, a kiképzési színvonal emelésére, — de nem szabad szem elől téveszte-

nünk, hogy a kiképzés soha sem válhat öncélúvá. A kiképzésnek politikai, szakmai és általános katonai értékünk megalapozójának és motorikus továbbfejlesztő eszközének kell lennie. Ebből arra a következtetésre kell jutnunk, hogy gyökeresen szakítanunk kell az anyagi szolgálat tudományoskodó, tanároskodó kiképzési módszerével és azt kell tanítanunk, amire a néphadsereg hadtápszolgálatának a korszerű háborúban szüksége van. E téren is hatalmas segítséget nyújtott és nyújt nekünk a Szovjet-unió Vörös Hadseregének hadtápszolgálati, amely nemcsak a legkorszerűbb hadtápszervezés és ellátás rendszerét, hanem a legkorszerűbb kiképzés gazdag háborús és békétapasztalatokon felépített elveit és módszereit is rendelkezésünkre bocsátotta.

Ezek a tényezők a legfontosabb összetevői a korszerű hadtápszellelme, amelynek át kell hatnia a hadtápszervezetünkre és ennek az iskolának minden tanárát és hallgatóját, amelynek át kell csapnia ezeken a falakon, s céllal, értelemmel és tartalommal kell megtöltenie csapataink hadtápszervezetét, tisztjeit, tiszthelyetteseit és honvédeit, hogy egyenrangú küzdőtársai legyünk néphadseregünk fegyvernemeinek, s példaképünk, a Szovjetunió Vörös Hadserege diadalmas hadtápszervezetének.

S most engedjék meg Bajtársak, hogy ennek az ünnepélynek keretében köszönthessem a hadtápiszkola hallgatói között hadtápszolgálatunk legfiatalabb harcosait, akiket Pártunk közvetlenül a gyárak és üzemek felelős munkahelyeiről irányított sorainkba. Kérem ezeket a Bajtársakat, hogy büszke öntudattal folytassák a munkát új őrhelyükön, még több hittel és öntudattal nézzenek ezután is a jövőbe, Pártunkhoz és a dolgozó néphez, annak nagy vezéréhez Rákosi Mátyáshoz való hűségüket megőrizve kemény küzdeni tudással törjenek előre a vállalt célkitűzések felé, hogy a legrövidebb időn belül hadtápszolgálatunk büszkeségei, bajtársaik mintaképei lehessenek. Vezérelje Önöket dolgozó népünk szeretete, a jövőnkbe vetett törhetetlen hit, s honvédeskünk magasztos szelleme.

Befejezésül mélyen átértett halálával lelkünkben köszönjük meg új hadtápiskolánkat, új hadtápszervezetünket, és anyagi ellátásunk egyre tökéletesedő fejlesztését a dolgozó magyar népnek, s fogadjuk meg, hogy soha célt nem tévesztve, soha meg nem torpanva, örökre dolgozó népünket szolgálva fejlesztjük és tökéletesítjük néphadseregünk hadtápszolgálatát, s méltók leszünk — békében és háborúban egyaránt — arra a bizalomra, amely kezünkbe adta a fegyvert s gondozásunkra bízta népünk munkájának eredményét, néphadseregünk hatalmas értékű anyagát.